

[Skrumsager Skau]

vedrørende opsparing er vigtige for os. Det er nyttige forslag, som vi behandler, og vi er helt sikre på, at det vil forbedre den enkelte persons økonomi, hvis man går ind i disse ordninger, og at det også samtidig, hvilket ikke er mindst vigtigt, vil forbedre vores samfundsøkonomi.

Jeg vil gerne understrege, at der i allerhøjeste grad lægges op til frivillighed. Det er frivilligt, om man vil gå ind i det. Gulerodsprincippet er et skattefrit tilskud, og der er ikke nogen, som går ind i de ordninger, som på nogen måde kan komme i klemme med de dispositioner, som de har foretaget tidligere. Det gælder f.eks., hvis de går ind i ordningen om iværksættere og alligevel ikke vil etablere en virksomhed, så kan de lade pengene stå og senere trække dem ud til andet formål. Så får de godt nok ikke præmien, men alligevel. Derfor vil jeg gerne understrege frivilligheden, og at ingen kan komme i klemme i systemet. Man kan vælge præmien eller lade være.

Vedrørende ungdomsopsparingen, som gælder for aldersgruppen 15–25 år, ved vi alle sammen, at der er mange unge mennesker i den aldersgruppe, som har midlerne til rådighed, men hvor der nok for mange i dag er en tilbøjelighed til at bruge dem. Når de tjenes, bruges de straks. Jeg tror, at denne ekstrapræmie på de 4 pct. vil animere denne flok til i øget udstrækning at bruge den nye ordning, også fordi den ikke er bundet til noget bestemt. De kan bruge den til at stifte bo, til uddannelse, til stereoanlæg osv. De kan bruge den til andre investeringer i goder eller til at dygtiggøre sig med. Jeg er også enig i, at det er godt, at vi begrænser den til aldersgruppen mellem de 15 og 25 år for at undgå noget af det, som allerede er blevet sagt fra talerstolen, nemlig omflytninger fra en konto til en anden. Det er ikke så mange i den aldersgruppe, der har de muligheder, til forskel fra dem i en højere aldersgruppe. Derfor er jeg ikke bekymret for de store omflytninger. Selvfølgelig kan der blive nogle omflytninger, men så skal vi jo tage et andet element, som ikke har været nævnt fra talerstolen før, nemlig bindingsperioden, som, når man går ind i ordningen, sandsynligvis bliver noget længere, end den ellers ville være blevet under de nuværende almindelige opsparingsordninger.

Iværksætterordningen, som vedrører aldersgruppen mellem 22 og 40 år, og hvor man har mulighed for at indplacere op til 12.000 kr. om

året, skal ses i sammenhæng med den anden ordning, vi har i forvejen, nemlig etableringsopsparingsordningen, hvor man skattefrit af sin indkomst kan henlægge 20 pct. Jeg mener, at denne nye iværksætterordning med tilskud ikke er konkurrent til etableringskontoordningen, men et vigtigt supplement til den nuværende ordning. Det vil jo også medføre, at de, der etablerer sig, er iværksættere og får mulighed for et meget bedre kapitalgrundlag, end de har i dag. Vi kan regne ud, at det skattefrie tilskud, hvis man udnytter de maksimale muligheder i ordningen, over f.eks. 10 år vil beløbe sig til mellem 26.000 og 30.000 kr.

Det er også lærerigt, og det mener vi også er et vigtigt element i ordningerne, at man også får noget ud af det i forhold til tidligere. Her tænker jeg især på situationen for en 8–10 år siden.

Med hensyn til gevinstopsparingen har vi erfaringer fra Sverige om, at den virker opsparingsfremmende. Man kan så igen diskutere niveauet, men alligevel ved vi, at der er 30 mia. svenske kr. Desuden er den statsfinansielt neutral. Der er ikke nogen udgifter. Jeg synes også, det er en god idé, at pengeinstitutterne, banker og sparekasser, kan vælge, hvilket system de nu synes vil være passende for at fremme opsparingen og for at reklamere for, at det er lige i det pågældende pengeinstitut, man skal lave en gevinstopsparingskonto, således at det bliver et nyt konkurrenceparameter, og at pengeinstitutterne sandsynligvis også på grund af en eventuel bindingsperiode kan give en højere rente.

Derudover vil jeg sige, at det jo i dag er meget bedre at spare op, end det var for 8–10 år siden. Dengang havde vi en højere beskatning af renteindtægter, og vi havde en kæmpeinflation, som var med til at udhule værdien af den opsparede kapital. Situationen er helt anderledes i dag. Med skattereformen har vi jo reduceret beskatningen af renteindtægterne ganske betydeligt. Vi har også en meget lavere inflation, og det føler jeg også er vigtigt at notere i dag, når vi diskuterer opsparing. Vi får dermed en meget mindre udhuling af opsparingsværdien, end vi har haft tidligere; den er positiv i dag i forhold til tidligere. Hertil kommer, at disse ordninger skal lægges til de to andre, vi har i forvejen: opsparing til bolig og opsparing til uddannelsesformål, og alle disse ordninger tilsammen vil uden tvivl fremme opsparingen yderligere.